

VAN DRIEL-HOFKER / NLS A.P. SPAAN

PRODUCTIE 9

Familie:

Vader was een hard werkende, slimme, handige, zeer geliefde man/vader. Door zuinig te leven hebben zij zelf een groot vermogen opgebouwd. Hij had heel veel hobby's. Zo ook het verzamelen van schilderijen. In zijn jeugd ging hij elke vakantie naar Ameland. In 1981 heeft hij een heel oud commandeurshuisje op zijn geliefde Ameland gekocht. Hij is 8 jaar lang met zijn levenswerk bezig geweest ook samen met monumentenzorg en mijn moeder heeft alles geschilderd enz. Rond 1994 werd het onderhoud van 2 huizen teveel. Herbrand is in 1994 economisch eigenaar geworden.

Vanaf 2002 is er een groot conflict ontstaan tussen mijn ouders en Herbrand.

In 2012 is mijn vader overleden na 10 jaar lang vele slapeloze nachten met angstremmers van de huisarts om wat Herbrand met zijn vrouw mijn ouders hebben aangedaan.

Moeder is van jongs af aan slechthorend geweest. Het werd telkens erger en de laatste jaren was ze zo goed als doof. Gehoorapparaten waren al jaren lang niet toereikend. Met liplezen kon ze een beetje communiceren. Ze had een voorkeur om door vrouwen geholpen te worden, want de combinatie mannenstemmen en liplezen was vaak onmogelijk voor haar.

Haar gehoor is een groot handicap in haar leven geweest. Haar sociale leven was daardoor erg beperkt. Tennissen (tot 92jaar) , fietsen (tot 95 jaar) en tuinieren waren haar grootste hobby's en dat heeft ze tot op hele hoge leeftijd nog gedaan. Ze wilde zich altijd nuttig voelen en klussen in huis en tuin heeft ze tot aan haar 96ste gedaan.

Vanaf 2013 communiceerde ze met een iPad. Ze mailde zelfstandig tot 2022. Via berichten van Apple is in 2013 "Hofkertjes" gestart. Hofkertjes werd gezamenlijk gebruikt door Wineke, Ilonka en moeder. We hadden dagelijks contact met haar en gebruikte het voor onze "mantelzorg". Zo konden we zien dat ze goed naar bed ging en gezond weer opstond. Verder speelde ze enthousiast Wordfeud met velen. Met de chatfunctie op Wordfeud onderhield ze prive contact tijdens het spelletje.

De laatste jaren gebruikte ze af en toe bij mondelinge communicatie – zoals met notaris van Sinderen – software die het gesprek omzet naar tekst. Zo kon ze het gesprek toch volgen.

Herbrand (10-12-1950): Herbrand is een slimme ICT-er en zijn computerbedrijf heeft hij rond 1993 heel goed kunnen verkopen. Van dat geld heeft hij een appartementen/winkel complex in Duitsland gekocht als belegging voor zijn pensioen. Toen het onderhoud van het huisje op Ameland voor mijn ouders teveel werd heeft hij van het huisje economisch eigendom gekocht. Hij heeft het goedkoper dan de marktprijs gekregen, want in het contract stond dat het een familiehuis moest blijven, het mocht niet economisch verhuurd worden en moest goed worden onderhouden. Rond 2002 is hij samen met zijn nieuwe vrouw het toch voor economische verhuur gaan verbouwen. Voor de mooie gerestaureerde keuken met schitterende authentieke blauwe tegeltjes werd gewoon een nieuwe keuken geplaatst met afwasmachine. Mijn ouders zijn vanaf 2002 niet meer het huis in geweest. Van 2002 t/m 2009 heeft Herbrand mijn ouders niet gezien door conflict over huisje Ameland.

Toen mijn vader alzheimer kreeg rond 2009 zagen mijn ouders en later alleen mijn moeder hem slechts een paar keer per jaar. Hij kwam meestal langs als hij weer wat nodig had. Hij heeft niets aan mantelzorg gedaan. Alle mantelzorg vanaf 2008 liet hij door zijn zussen doen.

In december 2021 toen mijn moeder in het verpleeghuis terecht kwam en eigenlijk euthanasie wilde had hij plotseling weer alle tijd. Wineke heeft hem toen in haar armen gesloten en afstand van Ilonka genomen. Wineke heeft Herbrand een sleutel van het huis gegeven en samen zijn ze in januari gestart met het opruimen van het ouderlijk huis, zonder daarover met mijn moeder overleg te voeren. Ze maakten buiten mij, Ilonka om de afspraken met elkaar. Achteraf bleek dat het Herbrands streven was om het huis op 1-4-2022 in de verkoop te doen en wel op zodanige wijze dat de kinderen de erfbelasting konden gaan ontduiken. Vanaf 1 maart 2022 is het contact met mij (Ilonka) verbroken, omdat ik niet meewerkte met leegruimen van het huis en hij de machtigingen over de bankrekeningen mijn moeder van mij wilde afpakken. Vanaf 11 maart 2022 is er onenigheid ontstaan met mijn moeder omdat Herbrand de schilderijen, die hij uit het ouderlijk huis ontvreemd had, niet terug wilde brengen. In mei 2023 heeft hij ze alsnog terug gebracht en was hij weer welkom bij mijn moeder. Vanaf die tijd is hij haar gaan bespelen om van alles voor elkaar te krijgen.

Ilonka (29-06-1953): Mijn contact met mijn ouders was altijd erg goed. Ze zijn een paar keer (van 1981 tot 1986 woonde ik met man en kinderen op Borneo) bij ons op bezoek geweest en dat waren hun mooiste vakanties, vertelden ze me altijd. Daarna ben ik aantal jaren met hen op wintersport gegaan. In 2002 ben ik samen met mijn moeder naar Hongarije geweest om haar familie te bezoeken. Toen mijn ouders na 2002 niet meer naar Ameland wilden bezoeken ze ons altijd op ons vakantie adres in Nederland om een paar dagen samen door te brengen. In 2008 en 2009 hebben Wineke en ik mijn ouders meegenomen naar Ameland en hen ondersteund om toch naar hun geliefde Ameland te kunnen. We huurden een ander huisje en mijn ouders bleven ver uit de buurt van hun opgeknapte commandeurshuisje.

Vanaf 2008 kwam ik **om de week** bij mijn ouders/moeder. Ik deed klusjes en we gingen vaak fietsen, daarna kookte ik meestal voor een paar dagen. We zetten regelmatig de fietsen achter op de auto en maakten dagtochten op de Veluwe, langs de Linge, bij nicht Noor enz. Ik bleef ook af en toe slapen om er echt een leuke dag van te maken. Ik had elke dag contact met haar op "Hofkertjes" via de iPad om te controleren of het die dag goed met haar ging.

Vanaf 6 dec 2021 t/m 2 sept 2023 ben ik **elke week** een dag bij haar geweest. We maakten er altijd een leuke dag van en gingen naar heide, park, markt enz. Bij slecht weer gingen we rummikuppen of fotoalbums kijken. Ze nam altijd emotioneel afscheid van mij en was me zo dankbaar dat we weer zo een leuke dag samen beleefd hadden. Ik ging ook altijd met haar naar de oogkliniek, gehoorcentrum en specialisten en was er ook vaak bij als ze fysiotherapie kreeg om haar vorderingen te bekijken. In december 2022 heb ik samen met mijn schoonzus Tonny en zwager Theo haar kamer in het verpleeghuis Theodotion ingericht. Wineke vond dit niet nodig, dus moest ik hulp vragen bij mijn schoonfamilie. De verzorging dacht een tijdje dat ik enig kind was. Ik had ook altijd contact met haar medebewoners.

Mijn ouders/moeder waren altijd heel zuinig en daar heb ik altijd rekening mee gehouden.

Wineke (25-03-1957) : Samen met Wineke hebben we de mantelzorg voor mijn ouders/moeder gedaan. Zij de acute zorg omdat ze vlakbij woonde. Toen mijn vader gevorderde Alzheimerklachten kreeg moest ze vaker langs komen. Ik probeerde alles te regelen wat ik op afstand kon doen. Tot rond 2019 kwam ze altijd gezellig mee eten op mijn bezoeken.

Vanaf rond 2017 hielp ze mijn moeder met het tuinonderhoud. Na het tuinonderhoud was ze vaak snel weg, want had geen geduld en zin om met mijn moeder andere dingen te doen. Mijn moeder vond het altijd heel erg jammer, dat ze weer zo snel weg ging en nooit tijd voor haar had. Ze is ook

---

nooit met mijn ouders/moeder gaan fietsen en heeft, behalve in 2008 en 2009 twee keer mee naar Ameland, geen vakanties met hun gedeeld.

Wineke liet mij regelmatig weten dat ze niet goed tegen gezeur van oude mensen kon. Zij vond dat ik zoveel geduld met onze moeder had.

In december 2021, toen mijn moeder in het verpleeghuis kwam, heeft ze zich van mij afgekeerd en is ze met Herbrand het huis gaan opruimen. Ze wilde mij niet meer zien. Ik heb haar heel vaak gevraagd waarom ze onze zussen en vriendinnenrelatie verbroken heeft. Ik wilde wel excuses aanbieden als ik wat fout had gedaan. Tot de dag van vandaag heb ik daar nooit antwoord op gehad.

Met mijn moeder had ze een soort knipperrelatie. Ze zagen elkaar soms weken niet, dan verweten ze elkaar van alles. Daarna kwam het weer een tijdje goed. De bezoeken van Wineke aan mijn moeder hield ze kort. Wineke is gedurende de 20 laatste maanden van mijn moeder in Theodotion nooit met haar het terrein af geweest. De maatschappelijk werkster heeft in de herfst van 2022 een bemiddelingspoging gedaan om het contact tussen mijn moeder en Wineke te verbeteren. Tijdens dat gesprek overhandigde Wineke mijn moeder een briefje vol met verwijten. Dus daarna zagen ze elkaar weer een paar weken niet.

In het voorjaar 2023 heb ik meegeholpen (op verzoek van haar echtgenoot Luuk) om het contact tussen Wineke en mijn moeder te verbeteren. Uiteraard was ik behulpzaam bij dat verzoek, ik wilde dat mijn moeder niet afhankelijk was van alleen mijn wekelijkse bezoekdag.

Het is daarom voor mij onbegrijpelijk dat Wineke vanaf 9 september 2023 tot aan mijn moeders overlijden nooit iets gedaan heeft om mijn contact met mijn moeder te herstellen.
